

РЕШЕНИЕ

№ 3870

гр. София, 10.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 08.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **9717** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 27 ал. 5 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси /ЗПУКИ/.

Производството е образувано по жалба на Л. Н. С. от [населено място] срещу Решение №117 от 11.09.2012г. на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (КПУКИ). С оспорения административен акт е установен конфликт на интереси по отношение на жалбоподателя в качеството му на председател на К. на независимите оценители в Б. /КНОБ/ за това, че в нарушение на чл.8, изречение първо, от ЗПУКИ е издал сертификати за оценителска правоспособност лично на себе си и на свързани с него лица, както и за това че не е подал декларация по чл. 12 т. 4 от ЗПУКИ в нарушение на чл. 16 във връзка с чл. 37 от ЗПУКИ.

Жалбоподателят моли аз отмяна на решението като незаконосъобразно, тъй като е постановено при неправилното приложение на материалния закон. Счита, че няма качество на лице, заемащо публична длъжност, тъй като КНОБ е на самостоятелна издръжка и не разходва публични финанси. Твърди, че личното му право, както и правата на свързаните с него лица, да извършват дейност като независим оценител са възникнали преди влизането на Закона за независимите оценители в сила и преди създаването на КНОБ въобще. В тази връзка счита, че сертификатите имат само удостоверително значение и не могат да доведат до облага, поради което не е налице нарушение на забраната на чл.8 от ЗПУКИ. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, чрез процесуалните си представители изразява становище за

неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспореното решение, като издадено от компетентен орган, без допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, при правилно установена фактическа обстановка и при законосъобразно прилагане на материалния закон. Моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

К. на независимите оценители в Б. /КНОБ/ е професионална организация на независимите оценители и юридическо лице на самостоятелна издръжка, създадено въз основа на Закона за независимите оценители /ЗНО/. Управителните органи на КНОБ са : Общо събрание, Управителен съвет /УС/, контролен съвет и Комисия по професионална етика. Управителният съвет се състои от 7 членове, един от които е председателят – чл.28 ал.1 от ЗНО.

Жалбоподателят е председател на УС на КНОБ. С решение на УС по т.6 от Протокол № 9 от 20.11.2009г. е установено изключително правомощие на председателя на УС да подписва издадените сертификати за оценителска правоспособност.

На 04.09.2009г. жалбоподателят е подал декларация по чл.12 т.2 във връзка с чл.14 от ЗПУКИ, в която е декларирал участие като съдружник в [фирма] и свързано лице М. К. С..

На 14.09.2009г. жалбоподателят е подписал следните сертификати: 1/ сертификат рег. №300100113 за оценка на машини и съоръжения, издаден на Л. Н. С., въз основа на лиценз №3203 от 24.08.1994г. от Агенцията за приватизация /АП/; 2/ сертификат рег. №500100111 за оценка на търговски предприятия и вземания, издаден на Л. Н. С., въз основа на лиценз №995 от 14.06.1993г. от АП; 3/ сертификат рег. №900400001 за оценка на недвижими имоти, машини и съоръжения, права на интелектуалната и индустриалната собственост и други фактически отношения, търговски предприятия и вземания, издаден на [фирма] въз основа на лиценз №5323 от 06.03.1997г. от АП; 4/ сертификат рег. №400100066 за оценка на права на интелектуалната и индустриалната собственост и други фактически отношения, издаден на М. К. С. въз основа на лиценз №5280 от 21.02.1997г. от АП; 5/ сертификат рег. №100101111 за оценка на недвижими имоти, издаден на М. К. С. въз основа на лиценз №3221 от 24.08.1994г. от АП; 6/ сертификат рег. №500100358 за оценка на търговски предприятия и вземания, издаден на М. К. С. въз основа на лиценз №994 от 14.06.1993г. от АП.

По делото не е представена декларация по чл.12 т.4 от ЗПУКИ.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи: Оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставената му компетентност съобразно чл. 27 ал. 2 от ЗПУКИ. при спазване на административно- производствените правила, но в противоречие с материалния

закон.

Жалбоподателят е лице, заемащо публична длъжност съгласно чл.3 т.23 от ЗПУКИ като член на управителен орган на юридическо лице, създадено със закон. Целта на ЗНО е да уреди статута на независимите оценители, реда и условията за упражняване на правоспособността им, професионалната им отговорност, както и тяхната професионална организация КНОБ. Тъй като съгласно чл. 16 ал.1 от ЗНО право да упражняват професията на независим оценител имат само лица, които са вписани в регистъра на независимите оценители към КНОБ и са получили сертификат за правоспособност на независим оценител, то наличен конфликт на интереси е обществено опасно, недопустимо и укоримо състояние. Обстоятелството, че КНОБ е на самостоятелна издръжка и не разходва публични финанси е без правно значение. Възраженията на жалбоподателя в тази връзка са неоснователни.

Съгласно чл.8, изречение първо, от ЗПУКИ лице, заемащо публична длъжност, няма право да участва в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, да изпълнява контролни или разследващи функции или да налага санкции в частен интерес. За правилното приложение на разпоредбата е необходимо да се обсъди правната природа на подписаните от жалбоподателя сертификати.

Физическите лица придобиват правоспособност след успешно полагане на изпит пред КНОБ, след което УС на КНОБ се произнася с решение за вписване в регистъра на независимите оценители – чл.8 ал.4 от ЗНО. Издава се сертификат, в който се вписва видът на придобитата правоспособност и поредният номер на вписване в регистъра. Логическият анализ на текста на чл.8 ал.14 от ЗНО обосновава извод, че правопораждащият факт е именно решението на УС на КНОБ за вписване в регистъра. Аргумент в подкрепа на този извод е и разпоредбата на чл.9 от ЗНО, съгласно която отказът да се впише лице в регистъра се извършва също с решение на УС. Търговските дружества придобиват правоспособност по реда на чл. 17 ал.4 и ал.6 от ЗНО след като подадат заявление до КНОБ, по което УС се произнася с мотивирано решение за вписване в регистъра или отказва вписването.

Правопораждащите юридически факти за упражняване на професията на независим оценител са актовете на УС на КНОБ по чл.8 ал.14 и чл.17 ал.6 от ЗНО. В случая правоспособността не е придобита в производство по чл.8 и по чл.17 от ЗНО, а в производство пред Агенцията по приватизация преди влизане на ЗНО в сила. Съгласно §5 от Преходните и заключителните разпоредби на ЗНО в срок една година от влизането в сила на закона лицата, получили лиценз за оценители от Агенцията за приватизация по реда на [Наредбата за анализите на правното състояние и приватизационните оценки и за](#) условията и реда за лицензиране на оценители, се вписват в регистъра по [чл. 15](#) по право, след подаване на заявление с приложен лиценз. Законът за независимите оценители е обнародван в Държавен вестник брой 98 от 14.11.2008 г. и влиза в сила от 15.12.2008г. Сертификатите са издадени в предвидения едногодишен срок. В процесния случай правоспособността е възникнала ex lege без да е необходимо решение на новосъздадените органи на КНОБ. Правопораждащите актове са лицензите от АП, в издаването на които жалбоподателят не е участвал.

Сертификатът за оценителска правоспособност е официален документ, издаден от длъжностно лице в кръга на службата му, с който се удостоверява факт с правно значение – именно вида на придобитата правоспособност и номера на вписване в

регистъра. Сертификатът е необходимо условие за упражняване на дейността, тъй като се ползва с доказателствената сила на официален удостоверителен документ пред трети лица, но той не създава права за лицето, на което е издаден. Ето защо подписването на сертификат не може да бъде ценено като постановяване на акт по смисъла на чл.8 от ЗПУКИ. Жалбоподателят не е нарушил забраната на чл.8 от ЗПУКИ и решението в тази му част е незаконосъобразно.

Но жалбоподателят е бил длъжен в качеството си на публична личност да декларира частен интерес по конкретен повод при изпълняване на вмененото му правомощие да подписва сертификатите за оценителска правоспособност. Подаването на декларацията по чл.12 т.2 от ЗПКРИ в установения от закона образец не освобождава жалбоподателя от задължението му да подаде декларация по чл.12 т.4 във връзка с чл. 16 от ЗПУКИ. В тази му част решението на КПУКИ е законосъобразно.

При този изход на спора жалбоподателят има право на разноски в съответствие с уважената част от жалбата - чл.143 ал.1 от АПК във връзка с чл.78 ал.1 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/. Ответникът следва да заплати на жалбоподателя сумата 5 лева, представляваща половината от платената държавна такса. Жалбоподателят не е представил доказателства за платено възнаграждение на адвокат, поради което съдът не може да му присъди разноски за процесуален представител. Ответникът също има право на разноски съобразно отхвърлената част от жалбата – чл.143 ал.4 от АПК. Жалбоподателят следва да заплати на ответника половината от възнаграждението за процесуален представител, определено по реда на чл.36 ал.2 от Закона за адвокатурата – съответно 75 лева. След компенсация на насрещните задължения жалбоподателят следва да заплати на ответника сумата 70 лева.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 и чл.143 ал.3 от АПК Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №117 от 11.09.2012г. на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси , в частта му, с която е установен конфликт на интереси по отношение на Л. Н. С. в качеството му на председател на Управителния съвет на К. на независимите оценители в Б. /КНОБ/ за това, че в нарушение на чл.8, изречение първо от ЗПУКИ е издал 6 броя сертификати за оценителска правоспособност на себе си и на свързани с него лица.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Н. С. от [населено място] срещу Решение №117 от 11.09.2012г. на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси в останалата му част.

ОСЪЖДА Л. Н. С. от [населено място] да заплати на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси сумата 70 /седемдесет/ лева разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: